

**ЦѢНЪ МЛѢТВЕННАГО ОУТѢШЕНІА
СРОДНИКОВЪ ЖИВОТЪ СВОЙ САМОВОЛѢНЪ СКОНЧАВШАГО.**

Kánony Cirkvi zakazujú „prinášanie a modlitbu“ za samovrahov (14. pravidlo Timoteja Alexandrijského) ako tých, ktorí sa vedome odtrhli od spoločenstva s Bohom. Duchovná skúsenosť askétov, ktorí sa odvážili modliť za samovrahov a pociťovali pri tom neprekonateľnú ťažobu a démonické pokušenia, potvrdzuje oprávnenosť tohto pravidla.

Uvedené pravidlo svätého Timoteja Alexandrijského bolo nasmerované proti padlým členom Cirkvi. V súčasnej dobe však väčšina tých, ktorí vztiahli ruky na seba, patrí k ľuďom, ktorí boli pokrstení, ale nedostali ani kresťanskú výchovu, ani cirkevné formovanie. Ukončujú svoj život nie v dôsledku vedomého protivenia sa Bohu a Cirkvi, ale „v pomätení mysle“, aj keď to nie je podchytené svedectvami lekárov. Pre kňaza, ktorý nepoznal zomrelého počas jeho života, je veľmi ťažké zaujať stanovisko k takejto smrti, a príbuzní a blízki tých, čo spáchali samovraždu, stretnúc sa s odmietnutím kňaza vykonať pohrebné obrady, sa ešte viac vzdávajú od Cirkvi, nedostanúc útechu.

V súvislosti s tým a s ohľadom na uspokojenie duchovných potrieb veriacich a jednotnosť pastoračnej praxe Posvätná synoda Ruskej pravoslávnej cirkvi navrhla, aby spolu s tým, že sa nebudú konať pohrebné obrady nad samovrahmi a „prinášanie“ za nich, to jest spomínanie počas liturgie v chráme, bola príbuzným a blízkym takýchto zomrelých poskytnutá nasledujúca modlitebná útecha.

Okrem vykonania navrhnutého obradu môžu príbuzní a blízki s požehnaním kňaza vziať na seba domáce čítanie modlitby prepodobného starca Leva Optinského a kánonu za tých, čo svojvoľne ukončili svoj (pozemský) život, ktorý zostavil metropolita Benjamín (Fedčenkov). Najväčšmi takýmto zomrelým pomáha rozdávanie almužny za nich a zbožný život ich príbuzných a blízkych.

Ѳерей: Бл҃гословѣнъ бѣъ нашъ всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ. **Аминъ.**

Таже: Сѣыйъ бже, сѣыйъ крѣпкій, сѣыйъ безсмертный, помилуй насъ.
Трижды. Слава, и нынѣ:

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гдѣи ѡчиисти грѣхѣи наша: влѣко, прости беззаконїа наша: сѣыйъ, поспѣти и исцѣли немощи наша, имене твоегѡ рѣди.

Гдн, помилди. **Т**рижды. **С**лава, и нынѣ:

Сче нашъ, иже на небѣхъ, да стѣтса има твоѡ, да прїидетъ црѣт-
вїе твоѡ: да бдетъ вола твоѡ, гакъ на небїи, и на землїи. хлѣбъ
нашъ насущный даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша, гакже
и мы оставлемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе,
но избави насъ ѿ лкаваго.

Гакъ твоѡ есть црѣтво и сила и слава, оца и сна и стѣгъ дха,
нынѣ и прїсно и во вѣки вѣковъ. **А**минъ.

Аллилуїа, гласъ 3:

Стїхъ: **Г**дн, да не горстїю твоѡю ѡблчїши мене, ниже гнѣвомъ
твоимъ накажешн мене.

Стїхъ: **П**омилди ма, гдн, гакъ немоцнъ есмь.

Таже тропарї, гласъ 3:

Помилди насъ, гдн, помилди насъ: всѡкаго во ѡвѣта недоумѣю-
ще, сїю ти млтвѡ, гакъ влцѣ, грѣшнїи приносимъ: помилди насъ.

Слава:

Гдн, помилди насъ, на тѡ во ѡповѡхомъ: не прогнѣвайса на насъ
сѣлѡ, ниже помани беззаконїи нашихъ, но прїзри и нынѣ гакъ
блгодтрѡбенъ, и избави насъ ѿ враговъ нашихъ: ты бо еси бгъ нашъ,
и мы людїе твои, всї дѣла рѡкѡ твоѡю, и има твоѡ призывлемъ.

И нынѣ:

Блгодтрѡбїа дверь ѡверзи намъ, блгословеннаа бже, надѣющїса
на тѡ да не погнѣнемъ, но да избавимса тобою ѿ вѣдъ: ты бо еси
спсєнїе рѡда хрѣтїанскаго.

Ψαλμός η̄:

Помилуй мѧ, бже, по величїи милти твоѣи, и по множествѣ щедротъ твоихъ ѡчисти беззаконїе мое. наипаче ѡмыи мѧ ѡ беззаконїѧ моего, и ѡ грѣхѧ моего ѡчисти мѧ. ꙗкѡ беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною єсть вѣдѣн. тебе единому согрѣшихъ, и лѣкавое предъ тобою сотворихъ: ꙗкѡ да ѡправдишиа во словесахъ твоихъ, и побѣдиши, внигда едїни ти. єе бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди мѧ мати моя. єе бо истинѣ возлюбилъ єси, безвѣстная и тайная премудрости твоеѧ явилъ ми єси. ѡкропиши мѧ ѡчищѣнїемъ, и ѡчищѣши мѧ, и паче снѣга ѡбѣлїши. срдце мое да радуеть и веселїе: возрадуются кости смиренныѧ. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконїѧ моя ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ, бже, и дѣла прѣва ѡбнови во ѡтробѣ моеи. не ѡвержи мене ѡ лица твоеѧ, и дѣла твоеѧ стѣгнѣ не ѡмнї ѡ мене. возрадує мѧ радость спасенїѧ твоеѧ, и дѣломъ влччимъ ѡтверди мѧ. надѣ беззаконныѧ потѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебе ѡбратѣтца. избави мѧ ѡ кровей, бже, бже спасенїѧ моего: возрадуются азъ языкъ мой правдѣ твои. гди, ѡтѣ мой ѡверзеши, и ѡтѣ моя возвестѣтъ хвалѣ твою. ꙗкѡ азъ еще бы вохотѣлъ єси жертвы, да азъ быхъ ѡбѣ: всесоженїѧ не блговолиши. жертва бгѣ дѣхъ сокрѣщенъ: сердце сокрѣщенно и смиренно бгѣ не ѡничижитъ. ѡблжи, гди, блговоленїемъ твоимъ євѣна, и да созиждутся стѣны іерлїмскїѧ. тогда блговолиши жертвѣ правды, возношенїе и всесожегашема: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

И ѡвїе антифѡнъ, гласъ г̄:

Стїхъ: Помилуй насъ, гди, помилуй насъ, ꙗкѡ помногѣ исполнихомъ ѡничиженїѧ.

О́че нѣныйъ, любвеобильне, члвѣколюбче: млтвѣ, млтвѣ, млтвѣ
бѣди на́мъ, ѿ всѣхъ ѡбѣмлющій и всѣхъ пріемлющій.

Стѣхъ: Рече бездменъ въ сердце своемъ: несть бгъ.

О́че нѣныйъ, любвеобильне, члвѣколюбче: млтвѣ, млтвѣ, млтвѣ
бѣди на́мъ, ѿ всѣхъ ѡбѣмлющій и всѣхъ пріемлющій.

Слѡва: **Е**гда, едѣи, едѣши гакъ блгодтробенъ, и покажеша страш-
ноу славу твою, спсе: ѿ каковыи страхъ тогда, пѣци горѣщей, и
вѣмъ боѣшимся нестерпимаго едѣца твоего.

И нынѣ: **Н**е имамы ныиѡ помощи, не имамы ныиѡ надежды, развѣ
тебѣ, влчце, ты на́мъ помози, на тебѣ надѣемся, и тобою хвалим-
ся, твою бо есмь раби, да не постыдимся.

Млтва:

Влко гди, млтвѣный и члвѣколюбивый, къ тебѣ взываемъ: согрѣ-
шихомъ и беззаконновахомъ предъ тобою, престѣпихомъ спсительныѡ
твоѡ заповѣди, и любве еѣльскѡ ѡчлвшемдѡ братѣ нашемъ [или:
ѡчлвшейсѡ сестрѣ нашей] не гвнихомъ. но не гростію твою ѡбличѣ
насъ, ниже гнѣвомъ твоимъ накажи насъ, члвѣколюбче влко: ѡслаби,
ищѣли сердечную скорь нашу. да повѣдитъ множество щедротъ
твоихъ грѣховъ нашихъ безднѣ, и твоѡ безчисленныѡ блгости
пдчина да покрѣетъ горькое слезъ нашихъ море. **Е**и, иисе сладчайшій,
ещѣ молимъ ти сѡ: подаждь рабѡмъ твоимъ, родникѡмъ животъ
свои самовольнѣ скончавшаго, въ скорби ихъ ѡутѣшеніе, и на млть
твою твѣрдое ѡпованіе.

Гакъ млтвѣ и члвѣколюбецъ бгъ еси, и тебѣ славу возсылаемъ,
со безначальнымъ твоимъ оцемъ, и претымъ и блгимъ и животво-
рщимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ. **А**минъ.

Премудрость. Престѣла бже, спси насъ.

Чтнѣишю херувїмъ, и славиѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рождшю, шцю бцѣ тѣ величѣемъ.

Слава тебѣ, хрѣте бже, оупованїе наше, слава тебѣ.

Слава, и нынѣ: **Гди**, помилуй. **Трижды. Бгослови.**

Ферей глголетъ ѡпдстъ:

Хрѣтосъ, истинный бгъ нашъ, млтвами всепречтѣишю и пренепорочнѣишю своеѣ мтрѣ, прпбныхъ и бгносныхъ отцевъ нашихъ, и всѣхъ стѣихъ своихъ, помилуетъ и спсѣтъ насъ, гакѡ бгъ и члвкколюбецъ. **Аминъ.**

Гди, помилуй. **Трижды.**

Molítva prepodóbnaho Lvá Óptinskaho dlá domášňaho čtéňija:

Vzvyščí, Hóspodi, pohíbšuju dúšu rabá Tvojehó [ilí rabý Tvojejá] ímja rék: ášče vozmóžno jést', pomíluj. Neizslidímy sud'by Tvojá: ne postávi mńí vo hrích molítvy sijá mojejá, no da búdet svjatája vóla Tvojá.

POSÍDOVAŇIJE MOLÍTVENNOJE **s kanónom o samovólňi život svůj skončávšich** **(tókmo dlá domášňaho čtéňija)**

Hóspodi ísúse Christé, Síne Bóžij, molítv rádi Prečistyja Tvojejá Mátere i vsích Svjatých, pomíluj nás. **Amín.**

Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí.

Carjú Nebésnyj, Uťíšiteľu, Dúše ístiny, Íže vezdí Sýj i vsjá ispolňájaj, Sokróvišče blahích i žízni Podátelu, priidí i vselísja v nás, i očisti nás ot vsjákija skvérny, i spasí, Bláže, dúšy náša.

Svjatýj Bóže, Svjatýj Krípkij, Svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. Tríždy, i poklóny trí.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Presvjatája Tróice, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjáte, posítí i iscilí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. Tríždy.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Ótče náš, Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da priidet cárstviye Tvojé, da búdet vóla Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí. Chľíb náš nasúščnýj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavlájem dolžnikóm nášym, i ne vvedí nás vo iskušéňije, no izbávi nás ot lukávaho.

Hóspodi, pomíluj. 12 ráz.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Carévi nášemu Bóhu. Poklón.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Christú Carévi, nášemu Bóhu. Poklón.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Jemú, Christú Carévi i Bóhu nášemu. Poklón.

Psalóm 50.

Pomíluj mja, Bóže, po velícij mílosti Tvojej, i po mnóžestvu šcedrót Tvojích očisti bezzakónije mojé. Najpáče omýj mja ot bezzakónija mojhó, i ot hrichá mojhó očisti mja: jáko bezzakónije mojé az znáju, i hrich mój predo mnóju jest výnu. Tebí jedinomu sohrišich, i lukávoje pred Tobóju sotvorich: jáko da opravdíšisja vo slovesích Tvojích, i pobidíši, vnehdá sudíti Ti. Sé bo v bezzakónijich začát jesm, i vo hrisích rodí mja máti mojá. Sé bo ístinu vozľubíl jesí: bezvístnaja i tájnaja premúdrosti Tvojejá javíl mi jesí. Okropíši mja issópom, i očíščusja: omýješi mja, i páče sníha ubilúsja. Slúchu mojemú dási rádosť i vesélije: vozrádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé Tvoje ot hrichóv mojích, i vsjá bezzakónija mojá očisti. Sárdce čisto sozízdi vo mńí, Bóže, i dúcha práva obnoví vo utróbi mojej. Ne otvérži mené ot licá Tvojhó, i Dúcha Tvojhó Svjataho ne otymí ot mené. Vozdážd' mi rádosť spaseníja Tvojhó, i Dúchom Vladýčnim utverdí mja. Naučú bezzakónnych putém Tvojím, i nečestíviji k Tebí obraťátsja. Izbávi mja ot krověj, Bóže, Bóže spaseníja mojhó: vozrádujutsja jazýk mój právdí Tvojej. Hóspodi, ustní mojí otvérzeši, i ustá mojá vozvisťát chvalú Tvojú. Jáko ášče by voschoťíl jesí žértvy, dál bých úbo: vsesožžénija ne blahovolíši. Žértva Bóhu duch sokrušen: sárdce sokrušenno i smirénno Bóh ne uničízít. Ublaží, Hóspodi, blahovolénijem Tvojím Sióna, i da sozízduťsja stíny Jerusalímskija. Tohdá blahovolíši žértvu právdy, voznošénije i vsesožehájemaja: tohdá vozložát na oltár Tvój telcý.

Písň 1.

Irmós: Vo hlubińi postlá inohdá faraonítskoje vsevojinstvo preoružénnaja síla: voplóščejesja že Slóvo vsezlóbnij hrich potrebílo jest': preproslávlennyj Hospód', slávno bo proslávisja.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojhó (rabý Tvojejá).

Vsemílostivij Hóspodi, pomíluj mja po mílosti Tvojej, píti Tebí načínájuščaho, i molítisja o rabí Tvojém(-jéj) ímja rék, ubívšemsja(-šejsja) dérsko: da ne v súd mi sijé búdet, ni vo osuždéńije, blahoutróbnijij Vladýko.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojhó (rabý Tvojejá).

Da ne búdet molítva mojá vo hrich, jákože krótkij Davíd hlahólet, níže vo oťahošcéńije duší rabá Tvojhó (rabý Tvojejá) ímja rék, samovólni smérti predávšahosja(-šyasja): no múčeníkov Tvojích molbámi ostavlénije prehrišénij dáruij nám.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Bohátuju mĺlost' prísno vsím istočája, Vseblahj Christé Bóže, i nýni rabú Tvojemú (rabí Tvojěj) **ímja rék**, námi Tebí moláščemusja(-ščejsja), pomílovaňije dárui: i ášče i nečestívo skončásja v nerazúmiji, s prestávľšimisja vo blahočéstiji sopričtí.

I nýni i prísno i vo víki vikóv. **Amín.**

Bohoródičen: Utverdívši koléblemyj úm mój, Máti Bóžija, ukripí mja Božéstvennymi povelíňmi Róždšahosja iz Tvojehó osvjaščénnaho čréva, i uprazdnívšaho, Vladýčice, ádovo mráčnoje cárstvo, so derznovéňijem neosuždenno molítisja o usópšem(-ej) **ímja rék**, rabí Jehó.

Písň 3.

Irmós: Na kámení mja víry utverdív, razšíríl jesí ustá mojá na vrahí mojá: vozveselí bo sja dúch mój, vnehdá píti: níst' svját, jákože Bóh náš, i níst' práveden páče Tebé, Hóspodi.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Tvojejá krasotý sijáňijem ozarítisja usópšemu(-ej) rabú Tvojemú (rabí Tvojěj) **ímja rék** blahovolí, s počívšimi v víri, bohátyj v mĺlosti: Tý bo jesí Bóh náš, Jedínyj bezhríšnyj i mnohomĺlostivj.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Na místí prochlaždéňija, v víčnim pokójišči spodóbi prijáti i rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék**, malodúšňi žízň svojú presíkšaho(-šuju): Tý bo jesí Jedín Síľnyj, i némošči náša na Sja vosprijávyj, Carjú náš i Hóspodi.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

V čertózi nebésňim vodvorítisja, Vladýko, priimí rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék**: da ne uslyšít právednaho Tvojehó hlása «ne vím ťa», ášče i voístinnu povínen(-nna) jést' semú.

I nýni i prísno i vo víki vikóv. **Amín.**

Bohoródičen: Umerščvlénných nás vozdvíhla jesí, Bohoródice, k žízni netľíňňij, Žiznodávca róždši: i rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék** vozvedí iz áda preispódnjśšaho, Tvojehó Sýna o mĺlosti umolájušči.

Písň 4.

Irmós: **Pojú** Ťa, slúchom bo, Hóspodi, uslyšach, i užasóchsja: do mené bo ídeši, mené íšča zablúždšaho: ťím mnóhoje Tvojé snizchoždéňije, jéže na mja, proslavľáju, Mnohomĺlostive.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Vo upováňiji na Ťa, Bóže, iznemóhšaho(-šuju), i nasílijem vrážijim odolínna-ho(-nuju) rabá Tvojehó (rabú Tvojú) ímja rék počadí, Spáse, prezirája jáko Bláh prehrišéňija jehó (jejá) vól'naja i nevól'naja.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Milosérďija imýj neizslídimuju bézdnu, Hóspodi, bézdnu hrichóvnuju rabá Tvojehó (rabý Tvojejá) ímja rék pokrýj, Čelovikol'úbče, omýv Króvíju Svojéju hričh nevíďiňija i malovírja jehó (jejá).

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Živými hospódstvuja, i mértvymi vladýčestvuja, pomíluj i rabá Tvojehó (rabú Tvojú) ímja rék, vlášť bo ímaši vsjákuju na nebesí i na zemlí, Christé Bóže, Íže Otcú sosid'áj, i Dúchom vsjá očiščájaj.

I nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Bohoródičen: Iscilíla jesí, Bohorodíteľnice, Évino popolznovéňije okajáňnoje: Ziž-díteľa bo rodilá jesí, ispráviti mohúščaho tvár pohibájuščuju: Tohó molí i sehó (sijú) rabá nekľučímaho (rabú nekľučímuju) ímja rék, zápovid' Bóžiju prestupívšaho(-šuju), spastí po jedíňij mílosti.

Písň 5.

Irmós: Svíta Podátel'u i vikóv Tvórc'e, Hóspodi, vo svíťi Tvojích povel'ňij nastávi nás: rázvi bo Tebé ináho Bóha ne znájem.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Umertvívšahosja i vo dnó ádovo popolznúvšahosja (-šujusja) rabá Tvojehó (rabú Tvojú) ímja rék vozvedí, Bóže, prestupléňije tohó (tojá) zahlaždája: na Kresťi bo hri-chí náša prišél jesí omýti čestnóju Króvíju Svojéju, Christé, Iskupíteľu vsjáčeskich.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Spastí nás prišédyj, Christé Bóže, priimí nýňi i náša nedostójnaja o rabí Tvo-jém(-jéj) ímja rék moléňija, da múki víčnyja izbávlén(-a), pomílovan(-a) búdet s ná-mi, Spáse Vseblahíj.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Mólim Ťa, Slóve Bóžij, ášče i derznovéňno sijé, prohńíva bo Ťa ráb Tvój (rabá Tvojá) ímja rék: obáče blahodát'iju Tvojéju umol'ájem, ne vozhnušájsja molítv ná-šich, i pomíluj nás, vkúpi vsí bo povínni jesmý pred Tobóju, Vladýko Vsesvjatýj.

I nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Bohoródičen: Pod króvom Tvojím, Máti Bóžija, spasájutsja vsí nad'íjuščijisja na Ťa: Tvojím zastuplénijem zaščiti i nás, i spodóbi so derznovénijem neosuždenno molíti Sýna Tvojeho o rabí Jehó **ímja rék**, život svůj skončávšem(-šej) beznaděždno.

Písň 6.

Irmós: V bézdni hrichóvňij val'ájasja, neizslídnuju milosérđija Tvojeho prizyvájú bézdnu: ot tlí, Bóže, mja vozvedí.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojeho (rabý Tvojejá).

Iz zemlí sozdávvyj čelovíka, Bóže, v zémľu nýňi vozvratívšahosja(-šujusja) rabá Tvojeho (rabú Tvojú) **ímja rék** počadí, Hóspodi, v nerazúmiji sokrušívšaho(-šuju) skudél'nyj sosúd svůj: móžeši bo, Vladýko Tvórcě, i páki ot tľiňija vozstáviti jehó (jú).

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojeho (rabý Tvojejá).

Neskazánnyj i nepostižímj Hóspodi, ščedrótami neizrečénneho čelovikolúbija Tvojeho pomíluj otčájavšahosja(-šujusja) **ímja rék**, život svůj zľi skončávšaho(-šuju), prezirája vsjá jáže v víd'íňiji i nevíd'íňiji sohrišěňija jehó (jejá).

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Ozarí mílostiju Tvojéju, Vladýko, rabá Tvojeho (rabú Tvojú) **ímja rék**, vólňi žitíjě svoje ostávľšaho(-šuju): i k svítu Tvojemú iz t'mý nesvitímyja milosérđija rádi izymája vozvedí jehó (jú).

I nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Bohoródičen: Izbávitel'nice usérдно prizyvájúščich Ťa, Prečístaja Vladýčice, Sýna Tvojeho umolí skončávšahosja(-šujusja) rabá Svojeho (rabú Svojú) **ímja rék** usčédriti: životá bo i smérti Vladýku rodilá jesí.

Písň 7.

Irmós: Bohoprotívnoje vel'ňije bezzakónnujuščaho mučitel'a vysók plámeň voznesló jěst': Christós že prostré blahočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, Sýj bla-hosloven i preprosláven.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojeho (rabý Tvojejá).

Vo ád s dušéju, jáko Bóh, sošedyj, i v ráj razbójnika s Sobóju vvedýj, pomjaní i nýňi rabá Tvojeho (rabú Tvojú) **ímja rék**, prestuplénijem mnóhim Ťa prohňivavšaho(-šuju), Tebí že nýňi námi bídňi moláščahosja(-ščujusja).

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojeho (rabý Tvojejá).

Jedín bezhríšnyj v mértvych vóleju vminiľsja jesí, da umerščvlénnych síloju čelovikoubjicy voskresíši s Sobóju: ot deržávy tohó ischití i rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék**, Vsesíľne.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Rádost' prisnosúščnuju darováti nám Voskreséňijem Svojím izvólivyj, ot hór-kaho mučitelstva mráčnaho cárstva izmí **ímja rék**, rabá Tvojehó (rabú Tvojú): da ot múki víčnyja svobodívyjsja, úzrit sebé odesnúju Tebé, Právedňijšij Vladýko.

I nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Bohoródičen: Sijáňije slávy Ótčija, plóťiju ot Tebé Javívšahosja umolí, Presvjatája, iz ádovy mhlý svobodíti nepotrěbnaho(-uju) rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék**: tój (tá) bo jáko Máter Tebé námi prósit.

Písň 8.

Irmós: Péšč inohdá óhnennaja v Vavilóni d'ijstva razdil'áše, Bóžijim vel'ňijem Chaldéji opalájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúšcyja: blahoslovíte vsjá d'ílá Hospódňa Hóspoda.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Smértnoje cárstvo Svojéju smért'iju razorívyj, Božéstvennoju že síloju vchód v víčnyj živót otvérzyj, ne zatvorí blahoutróbija Tvojehó i rabú Tvojemú (rabí Tvojěj) **ímja rék**, ašče i prehrišívšemu(-ej), obáče iz áda nýňi hórci vzyvájuščemu(-ej).

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Krasoty Tvojejá nasladítisja spodóbi, stúd hrichá bezobráznaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá) **ímja rék** očiščája, umeršaho(-šyja) smért'iju ponósnoju: Jedín bo jesí, Vladýko, hrichá svobóden, kréstnoju smért'iju za nás umertvívyjsja.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Ispráviti choťá pádšich v pérst' smértnuju, Sám smérti pričásten javíľsja jesí, Bezsmértne: ot smértnych udól'ij síloju Tvojéju vozvedí rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék**, ľútoju smért'iju popólznuvšahosja(-šujusja).

I nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Bohoródičen: Vélija voístinnu jést' Roždestvá Tvojehó tájna, Bohomáti, Bóha bo voplotívšahosja rodilá jesí: Jehóže molí, jáko Sýna Tvojehó, spastí bídňi skončávšahosja(-šujusja) **ímja rék**, rabá(-ú) Jehó: ímaši bo derznovéňije k Róždšemusja iz Tebé, blahoutróbnomu Spásu míra.

Písň 9.

Irmós: Jáže préžde sólncu Svitílnika Bóha vozsjávšaho, plótski k nám prišédšaho, iz bokú Divícu neizrečénno voplotívšaja, Blahoslovénnaaja, Vsečístaja, Ťá, Bohoródice, veličajem.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Imíjaj vlášť živých i mértvych, počadí, Spáse, rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék**, smértíju hórkoju skončávšahosja(-šujusja): Tebí bo ot Otcá Tvojehó dadésja živíti i mílovati, íchže chóščeši, Síne Bóžij.

Upokój, Hóspodi, dúšu usópšaho rabá Tvojehó (rabý Tvojejá).

Preslávnoje mnóžestvo svjatých Tvojích, Christé, neprestánno mólit Ťa za hríšnahó(-uju) **ímja rék**, rabá Tvojehó (rabú Tvojú): da pomíluješ, jákože vóliš, milosérdíjem Tvojím, i hejénny víčnyja da izbáviši jehó (jú).

Sláva Otcú i Sínu i Svjatómu Dúchu.

Bláhosti voístinnu Pučíno neizslídímaja, blahodátíju Tvojéju pomíluj prohníjavšaho(-šuju) Ťa rabá Tvojehó (rabú Tvojú) **ímja rék**, i nás moláščichsja.

I nýňi i prísno i vo víki vikóv. **Amín.**

Bohoródičen: Dostójno Ťa, Bohoródice, ublažájušče, k Tebí, jáko Máteri nášej, pri tekájem nadéždno: sámi sebe i bráta nášeho (sestrú nášu) **ímja rék**, malodúšňi skončávšahosja(-šujusja), Tebí, Zastúpnice, i s Tobóju Christú Bóhu predajem smirénno.

Táže:

Dostójno jésť jáko voístinu blažíti Ťá Bohoródicu, Prisbnoblažénnuju i Preneporóčnuju i Máter Bóha nášeho. Čestníjšuju Cheruvím, i slávňíjšuju bez sravnéňija Serafím, bez istlíňija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličajem. **Poklón.**

Svjatýj Bóže, Svjatýj Krípkij, Svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. **Tríždy, i poklóny trí.**

Sláva Otcú i Sínu i Svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno i vo víki vikóv. **Amín.**

Presvjatája Tróice, pomíluj nás: Hóspodi, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakóníja náša: Svjáte, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. **Tríždy.**

Sláva Otcú i Sínu i Svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno i vo víki vikóv. **Amín.**

Ótče náš, Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príidet cárstvije Tvojé, da búdet vóla Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí. Chlěb náš nasúščnyj dážd' nám dnés,

i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ajem dolžnikóm nášym, i ne vvedí nás vo iskušěňije, no izbávi nás ot lukávaho.

Troparí, hlás 6:

Pomíluj nás, Hóspodi, pomíluj nás: vsjákaho bo otvíta nedoumíjušče, sijú Ti molítku jáko Vladýci hríšňiji prinósim: pomíluj nás.

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu.

Hóspodi, pomíluj nás, na T'á bo upováchom: ne prohňívajsja na nás ziló, níže pomjaní bezzakónij nášich, no prízri i nýňi jáko blahoutróben, i izbávi nás ot vrahóv nášich: Tý bo jesí Bóh náš, i mý lúdijsje Tvojí, vsí d'ílá rukú Tvojeju, i ímja Tvoje prizyvám.

I nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Blahoutróbija dvér otvérzi nám, blahoslověnnaja Bohoródice, nad'íjuščijisja na T'á da ne pohíbne, no da izbávimsja Tobóju ot obstojáňij: Tý bo jesí spasěňije róda christiánskaho.

Hóspodi, pomíluj. 40 ráz.

Molítva:

**Ótče vsjákaho utíšeňija, Tý ozarjaješi sólncem, Tý uslaždáješi plodámi, Tý vese-
líši krasotámi míra sehó i družěj, i vrahóv Tvojích: vírujem, jáko i za hróbo, ne
istoščájetsja Tvoje blahoutróbije, mílujuščeje dáže vsími otvéržennych hríšnikov:
skorbím o ožestočěnním i bezzakónním chulíteli Svjatýni Tvojejá: Hóspodi, da
búdet nad ním spasítel'naja, blahája vóla Tvojá: umilosérdisja nad ním, ujázvlen-
nym híbelnym nevírijem: i da séj, ne poznávšij T'á zd'í na zemlí, poznájet i vozlúbit
T'á na nebesí. Hóspodi, prostí **ímja rék**, skončávšemusja(-šejsja) bez pokajáňija: spasi
pohubívšaho(-šuju) sebe v omračěňiji umá: da uhásnet plámeň jehó (jějá) nečěstija
v móri blahodáti Tvojejá: Hóspodi, Lúbvě neizrečěnnaja, pomjaní usópšaho(-šuju)
ímja rék, rabá Tvojehó (rabú Tvojú). Amín.**

Táže:

**Čestňíjšuju Cheruvím, i slávňíjšuju bez sravněňija Serafím, bez istlíňija Bóha Sló-
va róždšuju, súščuju Bohoródicu T'á veličám.**

Sláva Otcú i Sýnu i Svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amín.

Hóspodi, pomíluj. Tríždy. Blahosloví.

**Hóspodi Iisúse Christé, Sýne Bóžij, molítk rádi Prečístyja Tvojejá Mátere,
prepodóbnych i Bohonósnych Otéc nášich, i vsích Svjatých, pomíluj i spasi nás,
jáko Bláh i Čelovikolúbec. Amín.**